

29/01/2011

כ"ד שבט תשע"א

"למה לא עושים ילדים ברחוב?! - וקס ל"מוני"

בשע"ט המוני סיים את עבודות השיפוץ, הצבע מבהיק, השותפים הצטלמו לידו מאושרים ושמחים ונפלה ההחלטה שיש לצפותו בווקס.

ביום ה"עין", שעת "השין", ככתוב בספרי גבורות ישראל, נאסף פורום בעלי המטוס, או ליתר דיוק 80% מהפורום, בשל טיולם של 20 האחוזים המרכזיים הנותרים במפלי האיגואצ'ו בדיוק באותו הזמן, לביצוע המלאכה.

כבר בצאתי מן הבית ידעתי שהולך להיות יום קשה. רוחה של אימי המנוחה ניצבה בשער הגינה ולחשה: "השקעת כל כך הרבה כסף בשיפוץ המטוס אז אינך יכול לצאת מהבית עם מכנסיים בלי חורים ועם חולצה בלי כתמים?!"

רבע שעה מתחילת העבודה התחיל מצעד נותני העצות (בידיש קוראים להם "עייצעס גיבער" ובמשחק שחמט קוראים להם "קיבצעים"). כאילו נדברו עם רוחה של אימי ז"ל, פתחו הראשונים בהערות אודות הסמרטוטים ("שמאטקעס") המשמשים למריחת הווקס. "השקעתם כל כך הרבה כסף בשיפוץ המטוס אז אינכם יכולים לקנות מטליות מיקצועיות?!" זאת לאחר שאספתי את מיטב גופיותיי שהושבתו בשל כתם זערורי הנראה לרעייתי בלבד ופורום השותפים לגלג שגופיות השבת שלהם נראות מרופטות לעומת אלו.

אצבעותיי דואבות, גבי חורק, ומאחורי צצה השאלה למה איננו משתמשים בדיסק חשמלי לטובת המריחה והמירוק. "עיוני" אני עונה לבעל המטוס המתעניין, "נגמר לנו הכסף לדיסק מיוחד למירוק וקס, חוץ מזה קראנו בחוברת למורח הווקס המתחיל שהמטוס אוהב יותר שמלטפים אותו בידיים..."

"האם שמת לב שחסר זוז (בורג המשמש לתפישה הפח למבנה) בקאולינג בצד ימין?!", נשמעת השאלה הבאה. "ידוע!", אני מזדקף תוך שמיעת חוליות הגב משוחחות בקולניות, "הזוזים בדרך מהארצות הברית", ותמה, "תגיד, אתה הבעלים של צ'רלי צ'רלי?! ", "כן", עונה הבחור, "כי חסר לך אוויר בגלגל ימין". הבחור משאיר אחריו פס אבק ואני ממשיך ללטף את מטוסי האהוב בתנועות מירוק.

ושוב אני שומע, "השקעתם כל כך הרבה כסף בשיפוץ המטוס, אז למה החלפתם רק את חלון שמאל?!", אני מוחה בעדינות עקבות של טיפת זעה שצנחה ממצחי ע"ג שכבת הווקס ועושה עצמי מופתע, "לא שמת לי לב, אבל נראה לי שאין צורך בהחלפה מיותרת של חלון ימין, בעיקר שאין לו חלון קטנטן שנפתח".

אחרי זה באו הערות ורג'קטים על הדבקת הריפוד סביב החלון, על האותיות האלכסוניות ע"ג מייצב הכיוון (זו שחובר בטעות באלכסון קדימה), על שלא צבענו את הצ'וקים הקבועים שלנו ועוד ועוד.

העבודה תמה. הסתרקתי כשאני משתמש בכנף כמראה, (תוך שאני מעלים שערת זקן סרבנית שנדבקה לקצה הכנף) והתיישבנו לנוח.

"תגיד", אומר לי מומחה אמיתי ורציני לענייני צביעה ושיפוצים, "למה וקס כל כך סמוך למועד הצביעה, צריך לחכות חצי שנה לפחות...". הפעם נסתתמו טיעוני. "היה נדמה לי שקראתי על זה באחד המדריכים, אבל יכול להיות שטעינו..."

ובכן. השבוע נקנה סרביל עבודה חדש, נרכוש מטליות משובחות דוחות אבק ושיער, ובסוף השבוע אי"ה, כשתיגמר סופת מזג האוויר, נמרק ונוריד את הווקס, נשלים את הזוזים החסרים, נתקן את הדבקות הכיסויים סביב החלון, וכשאטום סוף סוף אצמיד את הטייס האוטומטי, אשלוף את הצינורית הפרטית שלי ואטיל מימיי על כל נתני העצות...

תודה למברכים ולמחמיאים, זה כיף שלאנשים איכפת. כיף לפגוש אנשים שנהנים לשתף אותך בידע הרב שהם למדו. "מכל מלמדיי השכלתי".

טיסות מהנות ובטוחות.

יזהר נוי
